

~~lit.~~ EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
 $\frac{II}{6}$
SIGNAT. MDCCCXIII.

Ung II 6

De Monarchia et Sacra corona
regni Hungariae centuriae septem,
auctore Petro de Rewa
publ. Franciscus de Nádasd.

Frankofurti 1659.

Trabi III 2058.

Appropi. 854

ATIC

8
SALANA. PLORANS.
SERENISSIMI. ATQVE. CELSISSIMI.
PRINCIPIS. ET. DOMINI.
DOMINI.

WILHELMI
DUCIS. SAXONIAE. JULIA-
CI. CLIVIAE. ET. MONTIUM. LANDGRA-
VII. THURINGIAE. MARCHIONIS. MISNIAE.
PRINCIPALI. DIGNITATE. COMITIS. HENNEBERGIAE. CO-
MITIS. DE. MARCA. ET. RAVENSBERG. DY-
NASTAE. IN. RAVENSTEIN.

PRINCIPIS. DOMINIQUE. SUI.
QUONDAM. CLEMENTISSIMI.
POST. VIX. COMPLETAM. DYADA. ANNORUM. SPEMQUE
INGENTIUM. HINC. IN. PRINCIPE. DOTIUM. INDE. IN. COMMU-
NEM. PATRIAM. ET. REM. CHRISTIANAM. BONORUM. HU-
MILLIMIS. SUBDITORUM. VOTIS.

PRAECONCEPTAM.
INGENTI. DAMNO.
MAJORI. LUCTU.
MAXIMO. DESIDERIO.
DIE. XXII. MENS. JUN.
ANN. clō Isc LXVI.

EREPTI.
FATUM. PRAEMATURUM.
LUCE. A. SOLENNI. EXEQUIARUM. OFFICIO.
NONO. DIE. AUGUSTI. MENSIS. PERACTO. PROXIMA.
IN. AEDE. COLLEGIO. CONTIGUA.
PROPRIO. PENITISSIMI. DOLORIS. SENSU.
PRODUCTA.

PER.
PHILIPPUM. MÜLLERUM.
PROF. PUBL.

Jenæ, Typis Bauhofferianis

SERENISSIMO. ATQVE.
CELSISSIMO. PRINCIPI. ET. DOMINO.
DOMINO.

BERNHARDO.
DUCI. SAXONIÆ. IULIACI
CLIVIÆ. ET. MONTIUM. COMITI. PRO
VINCIALI. THURINGIÆ. COMITI. LIMITA
NEO. MISNIAE. PRINCIPALI. DIGNITATE
COMITI. HENNEBERGICO. COMITI.
DE. MARCA. ET. RAVENSBERG.
DYNASTAE. IN. RAVEN-
STEIN.

PRINCIPI. AC. DOMINO
MEO. CLEMENTISSIMO.

ET.

SERENISSIMAE. CELSISSI-
MAEQVE. PRINCIPI. ATQVE.
DOMINAE.

DN. MARIAE.

DUCI. SAXONIAE. IULIACI.
CLIVIAE. ET. MONTIUM. NATAE. DUCI.
TREMOLLIAE. THOARTII. ET. LAODUNI.
COMITI. PROVINCIALI. THURINGIAE.
COMITI. LIMITANEAE. MISNIÆ. PRINCI-
PALI. DIGNITATE. COMITI. HENNEBER-
GIAE. COMITI. DE. MARCA. ET. RA-
VENSBERG. DOMINAE. IN. RA-
VENSTEIN.

PRINCIPI. DOMINAEQVE.
MEAE. CLEMENTISSIMAE.

HUMILLIMUM. PIETATIS. OFFICIUM.
TESTATURUS.

SACRO.

DEVOTISSIMUS.

PHILIPPUS. MÜLLERUS.

ET.
SERENISSIMA
CEL SISSI
* * *
OL Patriæ, SOLISque SOROR, Sa-
cra Lumina, quorum
Teutonici radiis ætheris astra
micant;

Duplicem terrarum divulsis obice vi-
sûs

Mutua quæ reddent gaudia fata modo?
Eccè, velut patriis ales Titania bustis,
Dum propero thalamis thura adolere, redit,
Occasum Phaëtona PATRI MATRIQUE WIL-
HELMUM

Nominis immensi cultor honore fero.
Inchoat auspiciis primos melioribus annos,
Colla colore aureo, lætior ardet apex.
Mersas Oceano, DIVI, revocate quadrigas,
Zemblica sic Vestris nox ruet a cæta polis.
Sic prælustre jubar mox vultibus ibit amicis,
Quos sociâ semper luce WILHELMUS obit.

Uid mihi mentis erit, tam deplorata videnti
gaudia, & unius cunctos in morte peremptos?
Eloquar, an fiteam? dolor hoc fert intimus, istud,
INCLYTE DUX, pietas iubet intemerata tuorum:
Ergo Salaides, (quid enim nisi flebile restat?)
omnia lætitiæ nunc demitte signa capillis,
frondentes ederas in tristem vertite taxum,
funestaque manû contundite pectora nuda.
Omnis, quæ patriæ florenti plauserat olim,
exequias patriæ pia turba frequenter abiro.
CRUSIADE, Os **PATRUM PATRIÆ** venerabile, sacram
Cui mentem Pallas summo sub honore serenat;
morborumque potens domitor, ni fata repugnent,
magnifico moderans hæc publica numine **RECTOR**;
ac Vos sidereæ radiantia lumina Jenæ,
quos virtus animosa suo sacrauit honori;
& qui præterea peregrinæ sortis & agri
auditum venistis epos; vosque ordine **Nostri**,
adspirate meis accentibus; omnis acerbi
vulneris argumenta animis atque ore recentet;
publicus incessat dolor omnibus: occidit Ille
vester Amor, Spes vestra, & Vertex summus honoris!
VVILHELMUS CECIDIT! Super hoc quis funere missos
castiget gemitus, lacrymis discrimina ponat
lugendique modos? Age, quæis heroas & arma;
non elego tenui, numeros, mea Musa, frequenta.
Illustres animæ illustri sunt carmine dignæ.
Quanquam infaustus ego vates, cui vertice laurus
omnis abest, ederæque hilares. Miserabile carmen
discordesque modos, & deplorabile verbum
inchoo præ gemitu, præ luctu abrumpo, gravesque
carminis heroi cogor truncare tenores.
Hei mihi, quem Te offers nobis, **CELSISSIMÉ PRINCEPS**,
ô Columnen patriæ! quantum muratus ab illo
Principe, Cui plausus, Cui coelo missa sereno

gaudia Franca tulit, tulit & Germanica tellus,
cum thalamis nexuque Tremollia foedera sacro
lancires; ævique decus prælustre, MARIA,
Francigenas inter quæ præstantissima Nymphas,
NATA Ducis, CONJUNXQUE Ducis, Ducis optima MATER,
inferret nostris præfulgida lumina terris;
cum nova Progenies coelo demissa Parentes
incepit charos tenero cognoscere risu.

Major ab Eoo surgebat Cynthius ortu,
& Lucina favens, geminatae conscia flammæ,
sidera sideribus clarum fulsura vicissim.
Exiit patria, ac humilis, sed munere divum
Jena superba novo, caput inter nubila fixit.
Sala etiam, tacitis Tua passibus arva pererrans,
intumuit, ter cæsariem, ter pectora cano
sparsit rore, ter undisonis saltum dedit antris,
ingens auspicii & præfagi carminis autor:

Nascere, parve PUER, magnum Patris incrementum,
vis VVirichindeo Francoque è sanguine princeps!
Nascere, sic voveo, fatisque adolesce secundis!
Patria, Te Duce, perpetuo florebit honore;
Ipse deum vitam accipies, superisque videbis
conjunctos heroas, & Ipse videberis illis,
tranquillamque reges patriam virtute Paternâ.

Nam simul excelsos Atavos & facta Tuorum
jam legere, & quæ sit, poteris cognoscere, virtus,
Stemmatis occurret VVITICHINDUS conditor alti,
virtutis Francæ mora tricennalis, amorque
dogmatis æterni primus; dein magna LUDOLPHI
nomina BRUNONISQUE ducum; clarumque videbis
HEINRICUM AUCUPIO, HEINRICUM PIËTATE potentem;
Quique suæ NIMIUS virtutis, & impete post qui
indomito meruit famamque decusque LEONIS;
OTHONES triplici felicia nomina scepro;
HERMANNUMQUE gravem, BENNONIS & inelyta facta.
En Tibi BERNHARDOS, Patrii quos Nominis ornat
Splendor, & invictæ rapiunt in prælia dextræ.
ORTOLPHOS nosces, tum nominis omine MAGNUM,

Lotha-

LOTHARIUMQUE sacri juris legumque parentem ;
ALBERTOSQUE duces, clarâ & virtute RUDOLPHOS.
Hinc FRIDERICORUM vis BELLICA ; mista BENIGNIS
pectoribus ; socioque nitens SAPIENTIA plexu ;
CONSTANTISQUE Patris virtute potentior hæres,
MAGNANIMUS Fidei Assertor ; JANIQUE VVILHELMI
gloria ; & excelsus prælustri à prole JOHANNES,
Te rapient pariter , suaque inter præmia ducent.
Cernis , ut Hungaricis JOHAN-ERNESTUS in oris
fulguret ; ac hostes animis & Marte secundo
BERNHARDUS , patriæ spes & fortuna labantis,
proterat ; inde novâ componere turbida pace
ERNESTI ceteret pietas gratisima coelo.

Præcipue heroâ ingentem virtute VVILHELMUM
intueâre. Hujus pacis bellive laborum
si memorem, & suprema legam fastigia rerum,
ante diem sero componet vesper olympo.

Hujus in antiquam virtutem animosque viriles
TE PATER almus ager, decoris spectamen aviti.

Atque ubi jam firmata virum TE fecerit ætas,
paciferamque procans adstringet laurus olivam,
omina quanta dabis ? qualis de sanguine sanguis
Principe ? quæ patriæ felix post secula condet ?
Saxonidum haud quisquam sacrâ de gente serenos
in tantum spe tollet Avos , nec Teutona quondam
ullo se tantum tellus jactabit alumno.

O pietas ! ô cerra fides ! fortissima bello
dextera ! Non Tibi tum quisquam se impune movebit
obvius armato, seu cum pedes ibis in hostem,
seu spumantis equi fodies calcaribus armos.

O divine Puer, modò si fata obvia rumpas,
Tu VVILHELMUS eris ! manibus date lilia plenis
Francides, & roseos inspergite floris honores.

Dixerat. Ast voti Numen succedere summam
non dedit, omne simul volucres dispersit in auras,
neve ea secla suis dixere, at : SISTITE, fufis
immiti fociaë fatorum numine Parcaë.

Eccè relapsuro decori illætabile signum
panditur, & præfaga mali omina dira parescunt.
Postquam longa decem tulerant fastidia menses,
Diva MARIA, Tibi, felixque puerpera nobis
altera divini spondes solatia partus,
sævaque non repidis oneravimus æthera votis:
Ut nilus faciles, ut pulchrâ prole MARIA
præstet, & aut parili VVILHELMO junctus amore
parvulus augustâ BERNHARDUS lusitet aulâ;
aut divam similis monstret MARIELLA Parentem!
En fatum! Ad partus venit Lucina manuque
Ipsa levi tetigit gravidos sæcunda labores.
Felix ô! si læta dies, si cernere vultus
FILIOLÆ viridesque genas tibi justa dedissent
Stamina! Sed mediis ceciderunt nisibus isthæc
Gaudia, speratosque dies trux Atropos occat.
Invisam heu! faciem, atratas sine pondere cunas
sensimus. Una dies spes nostras intulit orbi,
abstulit has eadem; prima ultima, & ultima prima;
pectoribusque excussa piis miserabile cuncta
gaudia funus erant. Adeo sincera voluptas
nulli unquam concessa fuit! Sors mutat in horam
fertque refertque vices, gestitque illudere rebus
sævior humanis: neque fas fixum ire refixum.

Ilicet, ut terræ sola pulli firmatis umbrâ
stringimus, & tacitævolvuntur corde querelæ,
sors inimica novos trahit in palatia luctus,
funereasque faces succendere læta, potenti
impere, proh Superi! nostrum furibunda VVILHEMUM,
gaudia nostra perit. Non magnus in arte Machaon,
non miseræ valuere preces. Superata fatiscunt
roborâ, purpureus decor aurea deserit ora,
vitaque cum gemitu fugit indignata sub umbras.

Qualia pallentes declinant lilia culmos;
Pubentesque rosæ primos moriuntur ad austros:
aut flos, quem sævo letalis Sirius igni
ustulat, & succos, queis vixerat, eripit omnes;
liquitur & rabido paulatim frangitur æstu.

Nullus

Nullus jam color est misto candore rubori,
nec vigor, & vires, & quæ modò visa placebant;
sed tristi moriens marcer languore, ruensque
molle caput viridi fessum submittit in herba:
Sic monstrant terris VVILHELMUM fata, nec ultra
esse sinunt. Nimum vobis VVitichinda Propago
visa potens, Superi, propria hæc si dona fuissent.

Quas hæc damna Tibi lacrymas gemitusque viriles,
Magne PARENS? quantis se cella MARIA fatiget
planctibus? Hinc Anni stantes in limine vitæ,
hinc Vos Forma rapit; rapit inde corusca tenellis
vultibus, augustæque ferens præfagia mentis
Gratia, & haud mendax Patriæ Virtutis imago.
O ubi purpureo suffusus sanguine Candor,
fiderei que Orbes, radiata que lumina cælo,
& castigatæ collecta modestia Frontis,
ingenuique super Crines, mollisque decoræ
margo comæ! Blandis ubi nam Ora arguta querelis!
Oscula que impliciti vernos redolentia flores!
& mixtæ risu Lacrymæ, blandumque sonantis
hyblæis Vox mista favis, cui sibila serpens
poneret, & sævæ vellent servire novercæ!
Nil veris affingo bonis. Heu lactea Colla,
Brachiaque, & nunquam Matris sine pondere Cervix!
O ubi venturæ spes anticipata Juventæ,
exoptatus honor Generis. jurataque multum
Fata tibi! Cuncta in tumultum gravis intulit hora,
hostilisque dies! Quid nunc, nisi sæva doloris
indicia, & NATI moestum MEMINISSE, relictum est?
Quàm nunc muta Domus, desolatique penates,
& situs in Thalamis, & moesta silentia Mensæ?
An mirer, tanto si Te, Dux celsæ, dolore
exatias, motoque gemunt præcordia tactu?
si coelum miseranda PARENS dehinc questibus implet:
Hunc ego Te aspicio, VVILHELMULE? An illa laborum
una mihi requies? Potuisti linqere solam?
Quò moribundus abis? Superi, quo perdimur astro?
Quæ Me culpa ream cælo facit? Occidit, cheu!

A 5

occi-

occidit illa meis spes unica maxima curis!
Ærumnosa meis ah! mortibus undique cingor!
O fatum infelix! ô non jam sidera! non jam
aut coelum, aut quicquid se cœlitus ipse fateretur!
Occidimus res Saxonica, ah Tremollica vota!
Jam spes excisa est, & mors sunt omnia!

Non tamen, ô PATRIÆ CUSTOS FIDISSIME, soli
horridus involvit Tibi pectora tristia mœror,
una nec ingenti lacrymarum diffluis imbre,
Diva PARENS. Procerum en consortia pectora luctûs
in partem properant. En mille hæc funera mœstæ
sindonis induviis sectantur amazones albis.
Omnis adest ætas, mœrent juvenesque senesque,
cumque magistratu plebes jurata clientum,
omnes atrati, devoti questibus omnes,
omnibus iidem animi atque eadem est concordia flendi.
Nôn levis is casus, nec, ut illacrymabile fatum,
Transierit. Graviores trahit mors Principis. Isthoc
sospite sospes erit patria, hocque labante labascet.

Præcipue Aoniæ voti ex spes cura Salanæ;
non habitu simili, quem vidimus esse serenæ,
sed totas lacerata genas, dispersa capillos,
qualis ad ingentis tumulum olim est visa VVILHELMI
indoluisse, & Vinariæ comes ipse sorori;
ad bustum conversa Ducis sic ora resolvit:

Illa ego, Saxonis dudum exaltata tropæis,
sideribusque ferens laudum monumenta mearum,
ingredior funesta, gemens in funere Nati,
& misera in questus mater planctus que resolvor;
dumque Ducis proprium funus contemplor & excors
subducor mihi; communis jactura VVILHELMI
& me sæva rapit; tenebris involvor eisdem,
quæ nunc involvere Ducem: ceu nubila Solem
cum rapiunt, foedaque lateret caligine coelum,
tota dolet natura, & tristi conditur umbrâ.

Sala, tuo torpes qui nunc lacrymosus in alveo,
dic Albi & sociis, quâ clade miserrimus erres,
cui facias jam justa Duci. Vos pandite rotum

in

in luctus Heliconæ deæ. Mihi suffice lymphas,
Sala, tuas. Si cuncta simul, si singula plorem,
nænia nostra potest vel tunc exucca videri.

VVILHELMO ipsa dedi patriam; sed **Avita** vicissim
gratia me tantum radiis immensa coruscantem
Teutonicas inter prælustrem **Heliconidas** effert,
quantum inter reliquas præfulget **Cynthia** stellas.

Tunc **BERNHARDUS**, amor noster, primæva juventæ
ingressus spatia, immensas mecum imbibit artes,
præceptisque animum crescens implevit honestis,
sive sacrosanctos illi **Sapientia** sensus
panderet, aut rerum graviorum pondera sensim
porrigeret, sceptrique sagax adsuesceret ausis.

Qualis **Zeilono** **Paradiso** lætior exit
arbor & ostentat teneris sua cinnama cannis
quæfitasque **Arabum** messes; super ipse colonus
luxuriam, laudatque levis clementa laboris:

Sic lætam dederas, **BERNHARDE**, & luce serenam,
oscula ubi implexæ fixerunt **Lilia** **Rutæ**,
cum generosa tuis **Conjux** infusa lacertis
VVILHELMUM peperit. Non **Delus** **Apolline** tantam
se ferat. Hic mihi **Phœbus**, & hoc post numine pollens
tutabor delubra deum, mea recta laresque.

Ostentabo **Ducem** terris. **Ductore** sub isto
exurget mihi major honos, sacræque nitescant
Palladii **Themidisque** novis fulgoribus ædes.
Crescet honor **Phœbo**, cunctis sua commoda **Musis**,
Salanæque decus, cujus de limine sacro
dogmata facundi fundunt coelestia mystæ,
& lites doctrina pias exercet, & anceps
verum agitat, famamque facit dicentis acumen.

Nunc rotiplex dolor afflictæ est, gemitusque sequestri
Omnigenâ sic parte mei dispendia fati
sentio, & occasu divini luminis, alrum
ingemo dissolvoque comam, discincta que nigris
ingredior matrona togis; lucemque perosa,
quæ mihi **VVILHELMUM**, quæ clarum sidus ademit,
nigrius innumeris scelus improba noctibus ausa.

Dira

Dira dies! non te nitido produxit olympo
vecta pruinoso genitrix pia Memnonis axe;
sed tibi triste jubar pallentibus extulit umbris
nox, caput Orcini pepli cooperta tenebris:
ne foret ulla dies, non cui dedit Allia nomen,
quam magis detester, quam publica vota nefastam.
Quippè quid inter tot signantes tempora luces,
quem titulum poteris, nisi diræ noctis, habere?
quid tibi cum claro radiis Hyperione cincto?
redde orbi, cui Phoebus erat, mihi redde **VVILHELMUM.**

Sed quid vana quæror, dum mens evicta dolore
omnia verba jacet surdos rapienda per austos?
Quod fleo, non lacrymis, non est revocabile questu,
nec capit ira modum & jacturæ nomina tantæ.

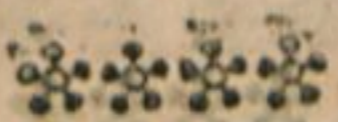
Flos hominum, flos idem hominum Subolesque Deorum,
quæ nostro infensum sceleri ocyor eripit aura?
Non Tibi concessi, angusto quos limite fines
temporis humani contingit prima juvena;
sed, tener exortos velut emoriturus ad austos
mollibus in pratis altè flos improbus exstat,
non expectatâ veris statione recedis,
autumnoque brevis non expectabere vitæ.

Ah! cur non annos totidem Tibi sistere possum,
vivere quot meritis & sanguine dignus haberis,
Ut saltem humanis non tam citò rebus ademptus
hospes in Elysiis errares vallibus umbra?

Sed quia lanificum rigidis verat ordo sororum
legibus, atque seræ præduro adamante resistunt,
quod possum, facio, singultibus aëra nudum
atque interrupto gemitu invida sidera pulso;
ut, si non aliud, verso querar ordine rerum
ante diem vitæ vix ceptæ stamina rumpi,
atque annos, quotquot moriens post terga relinquis.

Alloquor & Superos, tepidæ sua verba sequuntur
inque suis lacrymæ exundantes questibus urgent.

Audiat hoc Araris poter, quo vulnere victa
cortuerim, societque meis lamenta querelis!
Incedant tristes trabæ; non jura tribunal

ventilet ; hoc cessent, qui nunc expungitur astris,
 arva die. Vela clypeum, Tritonia, pullo
 regmine. Nec resonet pullum tibi, Cynthie, plectrum.
 Musa novena animet fletus, in montibus istis
WILHELMUM ploret, **WILHELMUM** hic ploret in agris.
 Tuque adeo sacra posteritas morientis honori
 hæc insculpta legas æterno carmina saxo :

WILHELMUM hæc tenet urna Ducem, quo
 sospite Jena
 ire triumphatrix potuit, quo crescere semper
 Saxonix Rutata Domus, Germania famam
 antiquumve decus cunctis diffundere terris.

Sic ea : cui, duplici confossa Vinarum luctu
 adgemuit, traxitque omnes lacrymosa sorores ;
 Francigenæque nurus teneram plorariet umbram
 fenserunt, parilesque sonos retulere feretro :

Hei miserum ! Coecisne trahis, Fortuna, rapinis
 Omnia, nec votis constant eventa decoris,
 & nostrum incestas crudeli funere nomen ;
 nec te, sæva, mover retrahitque Tremollia virtus,
 Saxonixque tenent pulcherrima germina Rutæ ?

Quid sumus, aut quidnam morituri nascimur ? ævi
 portio quam contracta ? quis ordo ? quis ardor in illa ?
 ipse valens hodie supero : me conspice ! numquid
 tempora confociabo hodiernæ crastina summæ ?

O homo, num tibi certa putas stipendia vitæ,
 mancipioque tuum, quod mox brevis hora reposcet,
 quam nec scire licet, neque fas excludere mortem ?
 Tam rigidum hoc superum est & inevitabile fatum.

Nec te jure queri credas hoc nomine. Mundi
 quadrifidi adspectus, quicquid natura laborat,
 quicquid Phoebus obit, variat sua momina. Coeli
 lumina celsa cadunt, surguntque revectora vicissim.
 Nunc Hiemem Ver molle tegit, mox veris honores
 Æstas urit, & Auctumno vis turbinis instat.

cinno

Tempo

Tempora sic rerum mutat natura. Quid ergò
displiceat fors nostra? Meos en! plurimus ortus
anteit, ac tecum nunc spirans ipse supersto;
nunc sumus, ac fors cras dicemur uterque fuisse.

Hæc quo jure nover, ne causam posce Jehovam,
qui creat atque abolet, mox perdita reddit & auget.

Debuit ast tenero VVILHELMO parcere fatum!

Vellem equidem; sed dura negat, nec subtrahit unum
Parca, jubens memori naulum præstare Charonti.

Quicquid habet ortus, finem timet: ibimus omnes;
ibimus; illa sinu genitrix sibi colligit omnes.

Sanguinis hac nostri princeps Adamus, & ipsi,
Progeniesque redit per cœtera secula mundi.

Novimus hoc, nec Te fugit hoc, Dux OPTIME, & intus
iam medicamen habes, quod vulnus contrahat ingens,
componatque animos. Celsâ statione coruscas.

Nunc animis opus, herooque in pectore motu.

Non decorant eadem vulgusque & principis aulam.

Vince animum, supraque tuos exurge dolores:

hoc tua Te virtus jubet. Haud ardentior æquo

fit Genitor, sit magna Parens, Tibi cura VVILHELMI.

Annon gaudenti mihi stirps Astræa volatu
nuntiat: (in lævo si quidquam tempore lætum est?)

hunc oculis ubi lustrantem Paradifica tempe

Saxonicos inter proceres seriemque suorum

Sensit Avus VVILHELMUS & in sua lumina traxit

Delitias, BERNHARDE, Tuas, lætissimus ultrò

tollit humo, magnâque ligat cervice, diuque

ipse manu mulcens, sibi dulcia corcula blandus

miscet, & alternum Pueri partitur amorem.

Ergò hic, quem gemimus, felix; hominesque deosque

& dubios casus, falsæque pericula vitæ

effugit, immunis fati. Non ille rogavit,

non meruit timuirve mori. Nos anxia turba,

nos miseri, quibus undè dies horrenda, quis ævi

exitus, ambiguum, quo fulmen ab axe minerur.

Ille sed invisæ linquens contagia terræ,

fidereosque sinus inter iam stella refulgens

omnia

omnia lunarem latè subjecta sub axem
despicit obrutu sese inferiora sereno.

NON EST MORTALIS VVILHELMUS; sistite luctum!
NON EST MORTALIS VVILHELMUS; abite dolores!
Exuite atratos, gestamina tristia, cultus:
Ista minus misero Domus est pingenda colore.

Posthac, summe Parens, vitamque necemque potenti
qui regis imperio; tibi, si qua est provida nostri
cura, fidemque tui laudas cultusque decentes;
sit princeps tibi cura, precor, de Principe Utroque!
Saxonicosque novis Heroas honoribus orna,
orna flore novo, nec tentet Lilia pallor!
Illustra mentes, & tristia pectora mulce!
Tu prohibe manare genas! solesque VVILHELMO
ereptos Patriis socia Genitricis & almæ!

Sic laudabere. Sic Sophie, Eusebieque Themisque
Parcarumque potens victrix Hygiæa perenni
pacis honore nitens, vastum fundetur in orbem,
Saxonidis Ducibus, BERNHARDO tuta Patrono!

Ast Tu, quem retinent cognati fidera cœli,
huc ades, ô VVILHELME, supremasque excipe voces,
quas devota tuis exolvit Salais umbris:

SALVE celsa Ducum proles VVILHELME, VALEQUE!
SALVE, Saxonicæ spes quondam maxima Rutæ!
Spes patriæ prærepta, VALE! sub marmore SALVE!
terque quaterque beate, VALE! Super ætheris oras,
VVILHELME, æternùm nobis SALVETO! VALETÒ!

333
333
333

omnia lustrantur subiecta sub axem
 delictis optum latic interior latio.
 Non est mortalis VVilhelmus; illis lucum!
 Non est mortalis VVilhelmus; abire dolores!
 Exiit artatos, gellamina trillia, cultus:
 Illa minus mitero Domus est pingenda color.
 Possit hanc summe Patens, ut amque necandus potant
 qui regis impetio; tibi, si qua est provida nostra
 cura, hinc inde tui laudas colendus decem;
 In princeps tibi cura, precor, de Principe hinc inde
 Saxonicoque novis fletos honoribus omis,
 omis hinc inde, nec tenet illa pallor!
 Illis menses, & trillia pectora mules!
 Tu prohibe manare genas! hinc inde VVilhelmus
 eripit Patris loci, Genitricis & salma!
 Sic laudabere, sic hinc inde, hinc inde I hinc inde
 Patens hinc inde, hinc inde hinc inde hinc inde
 pacis honore hinc inde, vultum hinc inde in hinc inde
 Saxonidis Ducibus, BERNHARDO tui Patris!
 Ah Tu, quem tenent hinc inde hinc inde hinc inde
 hinc inde, o VVilhelmus, hinc inde hinc inde hinc inde
 qua devota tui exolvit hinc inde hinc inde:
 SALVE cetera Ducum proles VVilhelmus, VALGUE!
 SALVE, Saxonice hinc inde hinc inde hinc inde!
 Spes patrie proles, VALGUE! hinc inde hinc inde!
 tunc quater hinc inde, VALGUE! hinc inde hinc inde omis
 VVilhelmus, hinc inde nobis SALVATO! VALGUE!

Duces Brandenburgici

1. Fridencus primus Magnanimus à Modestia
2. Albertus qui Academiam Regionontanam fundavit.
à Firmitudine et Magnanimitate.
3. Iohannes ab Eloquentia.
4. Ioachimus à Iustitia.
5. Iohannes secundus ab Autoritate.
6. Iohannes Georgius à Sapientia.
7. Iohannes Fridencus à Pietate.
8. Iohannes Sigismundus à Clementia.
9. Georgius Wilhelmus à gravitate & Prudentia.
10. Fridencus secundus Magnus à magnis profectibus.
11. Fridencus Tertius à Regia dignitate.

Personi Senatori Evangelici

- Andreas Wolfgangus Pöster
 Ioh. Cristops. BurdSTALLER
 Iosephus BEGNER
 Michael THOR SUDOFFER
 David OCHSNER
 Nic. AVENTZEL
- Paulus KAJAKI Kot. Ct. Montensis
 Franciscus Bulowski Vice Comes Ct. Novegrad
 Pastores Cassovienses 1691.
- Paulus FARENUS Germ.
 Adamus WARMER Ger.
 Martinus SARON Hung.
 Ioh. BERTOZZI Slav.
 Ioh. BRAPAVENI
 Bareptra
- Iacobus ZABLENG Superintendenten
 Adamus POPRADI Ger. Diae.
 Martinus KUNDLING Slav.
 Cibini
- Zacharias CEMENTI Germ.
 Iohannes GOCH Slav.
 Leut. SORRA
- Iohannes LORAN Germ.
 Martinus ADAMI Ger.
 Franciscus Slav.

Turophii Pastore

- Ioh. FIEBER Germ.
 Georgius BUCZOLZ Slav.
 In Comitatu Neogradiensi
- Jeremias PLENK in Grab
 Iohannis SCHMIDELIG in Tomas falva
 Samuel Apostoli Centenier in Maszkova
 Esaias KAUNUSKI Orator in Strizova
 Samuel FURDELING in Lest.
 Simon SIMAN in Turpodya
 Iacobus SKORINA in Poltar
 Daniel TEPEI in Petra
 Iohannes LAMI in Hberka
 Iohannes KUSKOVICZ in Turvez
 Matthias BLARO in Szenebanya
 Andreas CHENBIM in Leinobanya
 Iohannes SUEZARIM in Pakiesno
 Adamus ADAMI in Com.

Ung. II 6.

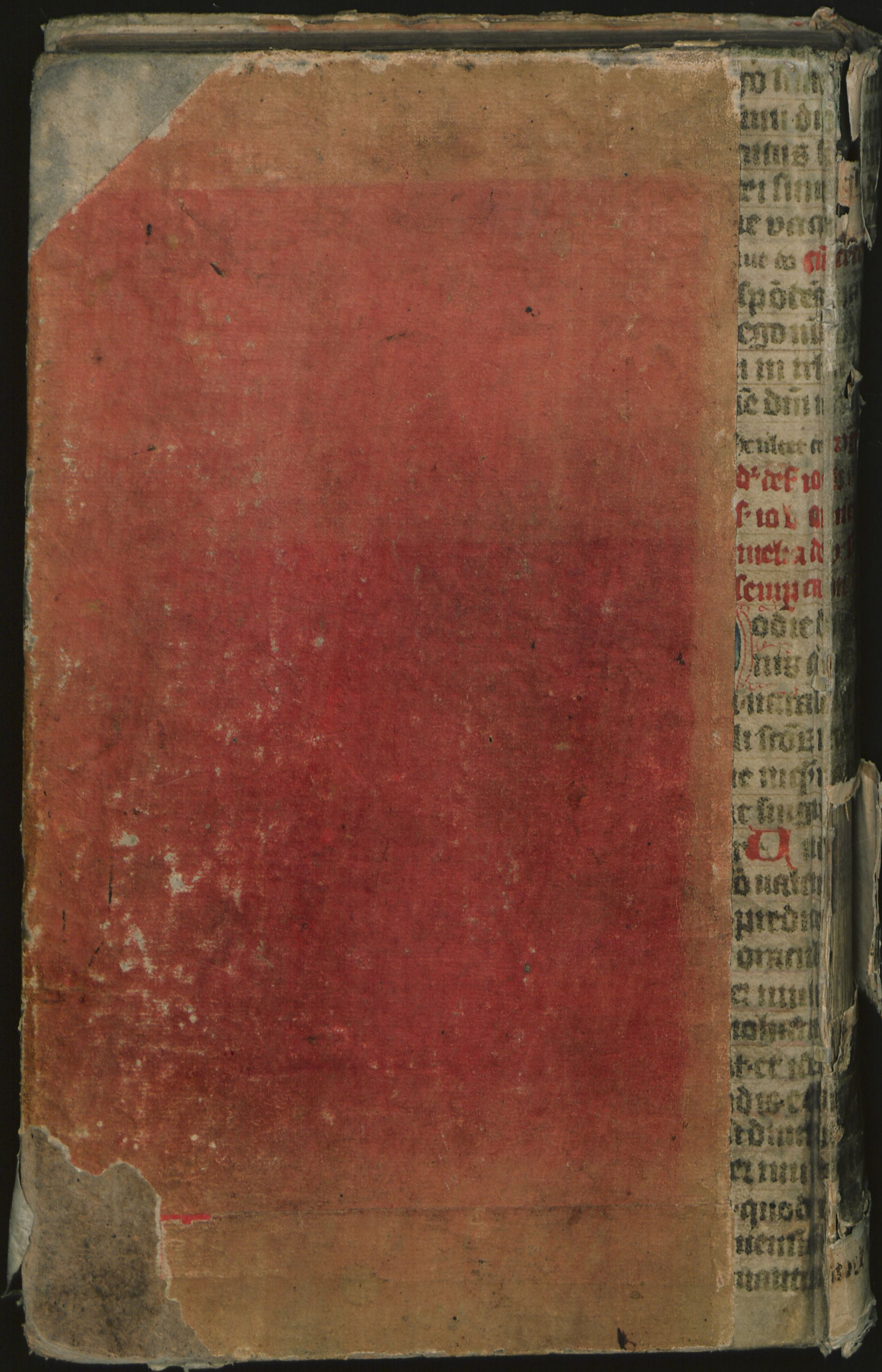
V017

7

alva
Kova
va

eez
nya
nya
u

po ma
uni du
muis l
ei sum
te vna
ue to **si**
spōter
ego m
i m m
ie dū
te m
d' d' f' 10
f' 10
mcl: a d
Scmp
o die
m
m
h
te m
e
Q
d
p
o
e
d
e
quod
u
u

SALANA. PLORANS.
SERENISSIMI. ATQVE. CELSISSIMI.
PRINCIPIS. ET. DOMINI.
DOMINI.

WILHELMI
DUCIS. SAXONIAE. JULIA-
CI. CLIVIAE. ET. MONTIUM. LANDGRA-

IAE. MARCHIONIS. MISNIAE.
TATE. COMITIS. HENNEBERGIAE. CO.
MARCA. ET. RAVENSBERG. DY-
ASTAE. IN. RAVENSTEIN.

S. DOMINIQUE. SUI.
AM. CLEMENTISSIMI.

TAM. DYADA. ANNORUM. SPEMQUE
N. PRINCIPE. DOTIUM. INDE. IN. COMMU-
REM. CHRISTIANAM. BONORUM. HU-
IS. SUBDITORUM. VOTIS.
PRAECONCEPTAM.

NGENTI. DAMNO.
MAJORI. LUCTU.

AXIMO. DESIDERIO.

XXII. MENS. JUN.

AN. dō 16c LXVI.

EREPTI.
PRAEMATURUM.

ANNI. EXEQUIARUM. OFFICIO.

AUGUSTI. MENSIS. PERACTO. PROXIMA.

COLLEGIO. CONTIGUA.

ENITISSIMI. DOLORIS. SENSU.

PRODUCTA.
PER.
PUM. MÜLLERUM.
PROF. PUBL.

Typis Bauhofferianis

